

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 124.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153323504/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

sige: »ja, det véd du da nok, du dumme Menneske.«

Og da drog han hende ind til sig og fæstede sine Læber paa en villig Mund, der svulmede under hans Kys — og de følte sig begge befriede og forunderlige i deres Lykke.

De gennemgik nu udførligt alt, hvad der var passeret dem imellem fra deres første Møde; og Andreas blev ganske fornumlet ved at erfare, hvor længe hun havde elsket ham, og hun blev ikke træt af at høre hans forelskede Ord om hendes Dejlighed og Vidunderlighed.

Saaledes sad de næsten to Timer — da maatte Fru Hellen afsted. Hun maatte hjem, og imorgen skulde hun rejse. Og det store Spørgsmaal opstod, hvornaar og hvordan de saas igen. Men begge var klare over, at med deres gamle Stævnemøder paa Gaden og hos hende var det forbi.

»Du vil komme til mig,« sagde han, hed af Lidenskab, og kyssede hende.

»Til dig — ja,« svarede hun uden Koketteri, »men hvad er hos dig? Paa Hotellet — umuligt!«

Han lod hende ikke Tid til flere Indvendinger, thi pludselig fik han en Idé: